

Perämetsien mies helleenien mailla

Osa III. Amalthia ja Jorgos

Kreikkalainen vihkkipari Amalthia ja Jorgos ovat valinneet häätanssiksi argentiinalaisen tangon. Tanssia tarkkana seuraa Perämetsien mies muun juhlaan kutsutun vierasjoukon tavoin Cavalleria – ravintolan pöydässä istuen. Tangon tulista rytmiä mukailevat eroottiset taivutukset ovat tanssikoulussa hyvin harjoiteltuja.

Pariskunta on pari tuntia aikaisemmin vihitty avioliittoon Kreikan evankelisen seurakunnan kirkossa, joka sijaitsee aivan Ateenan keskustassa, vastapäätä klassisen antiikin aikaista muistomerkkiä Hadrianuksen porttia. Vihkipappina toimi Amalthian ja Jorgoksen vuosien takaa tunteva evankelisen seurakunnan oma paimen.

Amalthia on nuorin Caralixen perheen kolmesta tyttärestä. Hänen vanhemmat sisarensa Aino ja Dafni, jotka hekin löysivät sulhasensa oman seurakunnan turvallisesta piiristä, pitivät omat häänsä vuotta aikaisemmin. Velipoika Aristarhos puolestaan on naimaton. Hän suoritti pari vuotta sitten asepalveluksen Suomessa ja haikailee asettumista äitinsä kotimaahan.

Amalthian nimi tulee antiikin mytologiasta, kauniista ja lempeäluonteisesta Amalthia-nymfistä. Vuohen hahmossa tämä ruokki ja kasvatti Zeus-pienokaisen, tulevan olympolaisen ylijumalan, joka oli pelastunut lapsensa surmaavan isän, titaani Kronoksen käsistä. Zeusta ruokkineeseen Amalthiaan yhdistetään myös kaikkea maallista hyvää pursuava runsauden sarvi.

Amalthia ja Jorgos ovat komea pari. Rennoin ja luontevin ottein he kokoavat häävieraansa tanssilattialle perinteiseen kreikkalaiseen rivitanssiin esittäen välillä itsekin tanssiin kuuluvia soolo-osia.

Amalthia päätti vuosi sitten yliopistossa journalismin opinnot ja on työskennellyt tämän jälkeen kotikaupunkinsa Maroussin paikallislehdessä. Hän on onnekkaampi kuin useimmat kurssikavereistaan, joista monet ovat valmistuttuaan jääneet työttömiksi tai joutuneet ottamaan vastaan palkattoman harjoittelijan paikan siinä toivossa, että kokemuksen myötä tulevaisuudessa saavat työstään myös palkan.

Sulavakäyttöksinen sulhasmies Jorgos, lähes parimetrinen mustatukkainen nuori mies, puolestaan työskentelee Ateenan Englannin-suurlähetystössä suunnittelemassa ja järjestelemässä talon jokapäiväisiä toimia.

Vaikka Kreikka on pitkään kuulunut Euroopan Unioniin, vasta opintonsa päättäneiden nuorten palkat ovat alhaiset. Morsiamen isä Spyros kertoo uudesta työelämään tulevasta ikäluokasta käytettävän nimitystä ”700 euron sukupolvi”, mikä viittaa heidän kuukausipalkkansa määrään.

Kun hintataso Kreikassa on samalla tasolla kuin Suomessa, ymmärtää helposti, miksi oloihin tyytymätön nuoriso on pienestäkin syystä altis nousemaan vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä vastaan, pohdiskelee Perämetsien mies muistellen puolisen vuotta sitten Ateenassa esiintyneitä opiskelijamellakoita.

Nuorisotyöttömyyttä maassa ylläpitää omalta osaltaan maahan tulevien siirtolaisten tulva, joka myös pitää palkkatasoa alhaisena. Kommunismin romahtamisen jälkeen Kreikkaan on tulvinut väkeä Albaniasta ja vanhasta vihollismaasta Bulgariasta. Nämä laillisesti ja laittomasti maahan tulleet siirtolaiset, joiden tarkkaa määrää ei kukaan tiedä, ovat pitkään tehneet pienipalkkaisimmat työt Kreikassa. Joidenkin arvioiden mukaan heitä on maassa miljoona, ja heidän olemassaolostaan on muodostunut suoranainen elinehto Kreikan talouden toiminnalle.

Leimallinen ilmiö Ateenan kaupunkikuvalle ovat myös mustat afrikkalaiset, joita näkee ennen muuta katukauppiaina. He levittävät myytävät tavaransa jalkakäytävälle, ja poliisin havaitessaan kokoavat tavarat nopeasti kangasnyytteihin ja poistuvat paikalta.

Mustat katukauppiat ovat hekin enimmäkseen laittomasti maahan tulleita siirtolaisia. Ajaessaan aamuyöstä taksilla hotellille Ateenan keskustassa olevan perinteikkään kauppatorin Omonia-aukion kautta Perämetsien mies havaitsee aukion olevan täynnä mustia miehiä. Jotkut heistä makaavat tai

kaksin kerroin istuen nukkuvat penkeillä. Kiveyksellä makaa myös kasoissa tiedottomia ihmisiä. Täyteen ahdettuja roska-astioita on kaadettu nurin, ja niiden sisältö on levinnyt pitkin kiveystä.

Roska-autot tulevat antiikin myytin Sisyfoksen tavoin puhdistamaan paikan joka aamu, kertoo taksimies. Ja joka yön jälkeen aukio näyttää samanlaiselta. - Tämä oli ennen Omonia-aukio, nykyisin Afrikka. Täällä on vaarallista liikkua.

Siirtolaisten joukossa, varsinkin maataloustöissä, on runsaasti myös muslimeja, iranilaisia ja pakistanilaisia, saa Perämetsien mies tietää. Bysantin valtiollisen olemassaolon hävittäneen sodan jälkeen Kreikka oli 1400-luvun puolivälin jälkeen lähes neljä vuosisataa osa Ottomaanien imperiumia ja omaksui kulttuuriinsa ja arkielämän tapoihinsa itäisiä vaikutteita, jotka maahan tuleva vieras tunnistaa vielä tänä päivänä.

Moskeijoita Kreikassa ei kuitenkaan ole. Ortodoksinen kirkko ja valtiovalta, jotka ovat tottuneet torjumaan vuosituhantista idän uhkaa, eivät ainakaan toistaiseksi niitä suvaitse. Mutta kenties uusi päivä synnyttää uudet tavat ja asenteet, kulttuurit sulautuvat toisiinsa rakkauden tai hyötyä tavoittelevien laskelmien muodostamin näkymättömin sitein.

JOUNI ALAVUOTUNKI